

ANDRÁS + KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

IX. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2012. ADVÉNT - KARÁCSONY

**Csend szava száll,
Libben esti pihe már,
Egy leányka áll,
Égi mosoly ajakán.**

**Hallja a hangot
Az angyali szót,
Köszöntőt mond,
A leányka meghatott.**

**Az angyal int,
Szentlélek érint,
Legyen nekem
A Te igéd szerint!**

**„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom, örüljétek!
A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt.
Az Úr közel!” (Fil 4,4-5)**

A múlt hónapban olvastam Ugron Zsolna könyvét. Regény formájában mesél az őseiről, nagyszülei, dédszülei életéről. Elmondja azokat a családi anekdotákat, amelyeket gyerekkora óta mesélnek neki. Ismerősek voltak nekem ezek a történetek. Sokat meséltek nekem is arról, hogy a legnagyobb nyomorúság és háború közt milyen sok humorral, életkedvvel, Istenbe bízó hittel dolgoztak és éltek a nagyszüleim, dédszüleim, a rokonaim.

Kicsit tovább fűztem ezt a gondolatmenetet. Vajon évekkel később a gyermekeim mit fognak mesélni rólam a gyerekeiknek, és unokáiknak? Vajon látják-e rajtam ugyanezt a derűt, életkedvet, ezt a legyőzhetetlen Istenbe bízó örömet?

» folytatás a 2. oldalon »

EGY NOVÍCIUS – ÖNMAGÁRÓL

Körülbelül másfél éve történt, hogy édesanyám ott volt nálam a gércsei plébánián, négyszemközt voltunk, és elérkezettnek láttam az időt, hogy vele is megosszam a döntésemet. Kicsit tartottam tőle, mert tudtam, hogy annak idején – több mint 15 éve –, amikor nem sokkal az érettségi előtt bejelentettem odahaza, hogy nemcsak pap szeretnék lenni, hanem ráadásul szerzetes, finoman szólva is nagyon NEM örült neki. Gondoltam, hogy majd magyarázkodnom kell, hogy az egészségem miatt, meg hogy onnan amúgy is el akartak helyezni, meg egy kicsit sok is a 10 falu..., készültem rá, hogy majd mivel érvelek. Édesanyám azonban – aki egyébként egy kicsit hirtelen természetű, de rendes, egyszerű, falusi asszony, akit másokhoz hasonlóan jócskán megpróbált az élet – csak ennyit mondott: “Ne is folytasd, fiam, én tudom, hogy neked mindig is a szerzetesség volt az első!”

» folytatás a 2. oldalon »

Karácsony titka

Jó volna, ha Karácsony idején egy kicsit nyugodtabbak lehetnénk. A rohanás, sietés helyett megállanánk. Magunkba tekintenénk. Annyi minden hiányzik nekünk, de nehezen tudjuk megmondani, mi is az, amire igazán szükségünk volna.

Panaszkodunk: nincs időnk, nincs elég pénzünk, magányosak vagyunk, bár emberek között élünk.

Adakozunk. Jótékonykodunk. Nem furcsa, hogy éppen az ünnep környékén érzünk kényszert arra, hogy valamit adjunk?

Mire van szüksége a másiknak? Ugyanarra, amire nekem. Hogy odafigyeljenek rá. Hogy komolyan vegyék. Hogy megértsék. Hogy szeressék.

Nem lehetünk soha annyira szegények, hogy magunkból adni ne tudnánk. S ha megvan bennünk a bátorság, hogy önmagunkból adjunk, megváltozik körülöttünk a világ. Valójában ez a Karácsony titka. Az Isten csodája. Az Isteni Titok.

Ezt a bátorságot kívánom közösségünk nevében mindenkinek Karácsony ünnepén!

Dr. Korzenszky Richárd OSB perjel

„Örüljete az Úrban szüntelenül...”

>> folytatás az 1., oldalról >>

Biztos vagyok benne, hogy a gyerekek a szüleiktől tanulják meg azt, hogy hogyan lehet szembe nézni a nehézségekkel, problémákkal. Figyelik, hogy egy-egy helyzetben hogyan reagálunk, mit mondunk. Tudunk-e jókedvűen örülni mindennek? Megfigyelik és elsajátítják ezeket az alapvető viselkedésformákat. Nyáron szüleim négy unokájukkal utaztak hazafelé. Útközben defektet kaptak, majd mire hazaértek kirabolva találták a házukat. Édesanyám aggódott, vajon jó-e hogy tizenéves unokáik átélték velük ezt a helyzetet. Bátyám azzal nyugtatta: nagyon fontos hogy a gyerekek látták hogyan reagálnak, mit mondanak egy ilyen helyzetben a nagyszüleik. Biztos vagyok benne, hogy megértették nem ezek a legfontosabb dolgok az életben, és hogy minden nehézség közepette az alapvető derű és bizalom nem törik meg.

Kislányom a napokban kapott egy karkötőt melyen ez a felirat áll: „A mosoly fertőző betegség, terjeszd még ma!” Nem is olyan egyszerű! Könnyebb dohogni, panaszkodni, elégedetlenkedni. Hisz tényleg van miért. Talán most is háború folyik, csak nem olyan látványosan. Mindenkor örülünk? Szent Pál ezeket a sorokat fogságból írja híveinek. Igazán nincs minek örülnöm. Gyökössy Bandi bácsinak van egy könyve a „Mégis öröm”-ről. Nagyon szeretem ezt a könyvet. Időnként előveszem ezt a kis könyvecskét, és újra lendületet veszek, és elhatározom, hogy megpróbálok örülni. Minden nap valami kicsinek. Lehetséges. Ezt tanítják nekem az őseim is. Előttek állnak ezek a kedves történetek, élet példák.

Azt hiszem még a nem vallásos embereknek is Karácsony ünnepe az öröm, a szeretet, az ajándékozás ünnepe. Ilyenkor igazán mindenki megpróbál örülni, örömet szerezni. A gyerekek ezt az örömet érzik meg legelőször. Ragadós! Ők is megtanulnak örülni a legapróbb ajándékoknak, meglepetéseknek is! Talán akkor nem kell attól félnünk, hogy csalódottak lesznek a karácsonyfa alatt, mert még ennél is többet, nagyobbakat akartak. Megtanulnak tőlünk örülni mindennek. Megtanulják, hogyan kell észrevenni a fontos dolgokat, és hogy hogyan lehet úgy élni, hogy az Istentől kapott örömet nem vehetik el tőlünk! Erről ismernek meg minket az emberek.

Ha most írhatnék az angyaloknak levelet, azt kérném: mindenkinek hozzanak Karácsonykor sok belső örömet, és bizonyosságot arról, hogy élni jó, és érdemes, bármit hoz a jövő!

Boldog, békés Karácsonyt és örömeiben gazdag újévet kívánok mindannyiunknak!

Cs.T.Hanna

EGY NOVICIUS – ÖNMAGÁRÓL

>> folytatás az 1. oldalról >>

Számomra ez volt az utolsó és teljes megerősítés arra nézve, hogy a szerzetesi életbe való visszatérésem nem egy pillanatnyi ötlet, nem menekülés és nem is egyszerűen emberi gondolat, hanem Isten akaratának a felismerése az életemben...

Szerzetesi hivatásom mindig is azt a tapasztalatot és tudatot jelentette számomra, amit Pál apostol így fogalmaz meg: „Mellém állt az Úr és erőt öntött belém...”

Nincsenek, régen nincsenek már rózsaszín álmaim, elképzeléseim az egyházzal, papokkal, szerzetesekkel kapcsolatban, és egyáltalán nem gondolom azt sem, hogy ezután már semmiféle megpróbáltatás nem fog érni, de mégis bennem van az a nagy megtapasztalás, hogy az Isten életem minden pillanatában velem van, mellettem áll, és ez elég...

Félve merem csak leírni, de egy kicsit, azt hiszem, kezdem ÉRTENI IS az Isten szeretetét...

Persze, fel lehet tenni a kérdést, hogy végül is mi fog még változni az életemben, ha most már úgyis keresztülmehettem ezen a megértésen, felfedezésen Isten szeretetét illetően? Eddig is Istenben hívő, a papi szolgálatban élő keresztény ember voltam... Mi lesz más az életemben szerzetesként?

Azt hiszem úgy van ez, mint a házasságban, az ember ott is először inkább az érzelmeire hagyatkozva dönt – és ez így természetes –, aztán esetleg évek, évtizedek múlva ÉRTI MEG, hogy az a döntése jó volt-e, vagy éppen nem...

Én vállalom, hogy volt, amikor talán jobbára a magam feje után mentem és úgy döntöttem, választottam, de azt hiszem, hogy az Úr Isten mégiscsak utolért, semmi nem volt véletlen, semmi nem volt hiábavaló az életemben eddig sem, és nem lesz az ezután sem...

Bencés életem kezdetén egészen egyszerűen így tudnám megfogalmazni szerzetesi hivatásom, életem célját: “MÉG JOBBAN szeretni az Istent, és MÉG JOBBAN szeretni az embereket...”

Kérem a kedves tihanyi Testvéreket, imádkozzanak azért, segítsenek abban, hogy ezt teljesíteni is tudjam!

Áldott Karácsonyt kívánok! Szeretettel: Miklós atya

„Úgy gondolom, jó úton járunk”

2012 szeptemberétől a Tihanyi Bencés Apátság vette át a Tihanyi Illyés Gyula Általános és Zeneiskola működtetését. Az új fenntartóval új igazgató került az iskola élére, Radó László személyében. Őt kérdezzük eddigi életéről, az egyházi iskola jelenéről, további terveiről. Kérem, nézzék el nekem a kedves olvasók, hogy igazgató úr szerény, kedves közvetlenségét kihasználva tegeződő formában beszélgetünk.

- Hol, merre szerezted pedagógiai gyakorlatodat milyen iskolában, iskolákban tanítottál, mielőtt vállaltad Tihanyban az igazgatói állást?

Az egri tanárképző főiskolán végeztem történelem-hittanár szakon, majd a Pécsi Tudományegyetemen történelemből egyetemi végzettséget szereztem. A pályám elején a móri egyházi általános iskolában tanítottam egy évig. Ezután szülővárosomban, Ajkán helyezkedtem el egy helyi szakképző iskolában. Az itt eltöltött 14 év alatt voltam osztályfőnök, a diákönkormányzat és a szülői szervezet munkáját segítő pedagógus valamint munkaközösség-vezető is. Kollégáim megválasztottak a közalkalmazotti tanács elnökévé. Időközben megszereztem a közoktatás-vezető szakvizsgát, és érettségi elnöki

feladatokat is elláttam.

- Volt már valamilyen tapasztalatod egyházi iskolák terén?

Talán a Mórton töltött egy évnél is fontosabb számomra az, hogy a győri bencés gimnáziumban tanultam és érettségiztem. Természetesen diákként máshogy látja az ember egy iskola működését, mint tanárként, mégis azt gondolom, hogy ott tapasztalhattam meg igazán, hogy mi is az egyházi iskola.

- Diákoktól hallottam és szülőként is úgy éreztem, zökkenőmentesen zajlott az egyházi iskolává válás. Sikerült-e a tantestületnek is megfelelően alkalmazkodnia a változáshoz?

Úgy látom, hogy igen. A vallásukat eddig is gyakorló pedagógusok mellett a többiek is elfogadták az új helyzetet. Nem várjuk el, hogy egyik napról a másikra hithű kereszténnyé váljon, aki eddig nem volt az. Nem szeretnénk senkit olyan helyzetbe kényszeríteni, ami számára csak egy szerep. Richárd atya és én is azt kértük, hogy mindenki fogadja el azt az értékrendet, amit egyházunk és a bencés rend képvisel. Ha ez megvalósul, jól tudunk együtt dolgozni. Eddig úgy tapasztalom, megvalósul.

- Megítélésed szerint lesz megfelelő vonzereje és ezzel együtt jövője egyházi iskolaként a tihanyi általános iskolának?

Biztos vagyok benne. Az iskola eddig is jól működött, és népszerű volt. Az a plusz, amit a bencés közösség adhat – és ad is – még nagyobb vonzerőt jelenthet. Az a célunk, hogy megőrizzük az iskola korábbi értékeit, hagyományait, és ezek egészüljenek ki a bencés szellemiséggel.

- Különbözik-e és miben ez az idej advent az eddigiektől, a Bencés Apátság Illyés Gyula Általános és Zeneiskolájában?

Nem nagy, de mégis fontos dolgokban. Az iskolában eddig is voltak adventi rendezvények. Osztályszinten szerveztek gyertyagyújtásokat, és megemlékeztek az ünnepkörhöz kapcsolódó népszokásokról. Volt közös adventi mise, amire azok a hittanosok mentek, akik már voltak elsődözők. A hittanosok számára megszervezték a gyónási lehetőséget az iskolában.

Idén minden hétfőn reggel közös iskolai gyertyagyújtást tartottunk, ahová egy-egy bencés atyát, testvért hívtunk meg, hogy osszák meg velünk ünnepi gondolataikat. Az énekkar szereplése még szebbé tette ezeket az alkalmakat. Nem a Télapó, hanem Szent Miklós püspök érkezett hozzánk – Miklós atya hiteles közreműködésével. A gyerekek gyónását ezúttal az apátságba szerveztük, és az adventi diákmisén a legkisebbektől a legnagyobbakig minden hittanos részt vett. Mindezekkel azt szeretnénk elérni, hogy állandó és élő kapcsolat alakuljon ki az

apátság és az iskola között. Úgy gondolom, jó úton járunk. Radó László igazgató úrral Csizmazia Zsolt beszélgetett

Szívbeli jóság

Advent utolsó vasárnapja van, holnap már Szenteste. Ebben a Jézust váró időben tévé és rádió harsog a különböző adományok gyűjtésétől jótékonykodók adakozásaitól. De vajon miért csak így ünnepek előtt nyílik ki jobban a szívünk, miért csak ilyenkor vesszük észre a segítségünkre szorulókat? Hiszen a hétköznapi életben is adódnak olyan helyzetek, ahol bizonyíthatjuk jóságunkat. Észrevesszük magunk körül a lehetőséget? Egy ilyen hétköznapi történetet olvastam néhány héttel ezelőtt.

Nem messze élt egy magányos idős hölgy. A férje meghalt 5 éve, 2 éve pedig lánya férjével és 2 gyerekével autóbalesetben. Mikor jöttem az iskolából hazafelé, a lift ajtaján láttam egy hirdetést, amire ez volt írva: "Elvesztettem 2000 Ft-ot. Aki megtalálja, hozza vissza legyen szíves a 76-os lakásba, mert kevés a nyugdíj és nem tudok miből ételt venni!"

Kivettem a tárcámból 2000 forintot és felmentem az V. emeletre. Mikor odaadtam az idős hölgynek a pénzt, elsrta magát és így szólt: "Te vagy a tizenkettedik ember, aki felhozta nekem a pénzt. Köszönöm."

Elmosolyogtam magam és odamentem a lifthez, mikor a nénike így szólt: "Lányom, vedd le azt a hirdetést, mert azt sem én írtam!" Az öreg hölgy állt és könnyek hulltak a szeméből.

Csizmazia Zsolt forrás: Laudetur.hu

Karácsonyi finomság

Abban az időben, amikor még lemezjátszóról hallgattuk a Csendes éj-t, sorban álltunk a narancsért, banánért, amikor az iskolai fenyőünnep után végre otthon ünnepelehetünk Jézus születését, nos: abban az időben készítettünk cukrozott narancshéjat. Ajándékbontás után hámozhattuk meg az első narancsot. A szobában rögtön narancsillat terjengett és a 8 gerezdből Édesanyám mindig kimaradt, mondván, hogy ő nem szereti... így a 7 testvér és Édesapám között osztottuk fel. A héját váltott vízzel, majd cukorsziruppal megfőztük, (a levét egy kis cukorral ízesítve teaként megittuk) tálcára téve kristálycukorral megszórtuk. Másnap estére kihűlt, és a szokásos kártyacsata alatt csipegettük el az egyik adagot. Az, hogy a pincéből a másik tálca hova szokott tűnni, és hogy mellette a kocsonyák száma miért lett mindig egyre kevesebb, holott senki sem szerette, az számomra a régi karácsonyok örök rejtélye marad.

Kandirozott narancshéj: 1 narancs héja, 0.10kg cukor, 0.05 l víz. A narancshéjat annyi vízzel, hogy ellepje, felfőzzük, leszűrjük, és ezt 5-6-szor megismételjük, hogy a héján levő szennyeződést eltávolítsuk. Az utolsó főzővizet kis cukorral ízesítve nagyon finom narancsteát kapunk. A cukrot fél deci vízzel felforraljuk, beletesszük a narancshéjat, és sűrűre főzzük. Tálcára szedve kristálycukorral meghintjük.

Bozóky Ágota

Idén is, mint már hosszú évek óta, lelkesen készülnek fiataljaink a Karácsonyi misztériumjátékra. Az idei előadás címe: **A PÁSZTOROK ÉJSZAKÁJA**, melyben három egyszerű pásztor életén keresztül ismerhetjük meg Jézus születésének történetét. Szeretettel hívjuk és várjuk kedves olvasóinkat a december 24-én délután 3 órakor kezdődő előadásra, melyet egyházközségünk gyermekei karácsonyi ajándékként adnak elő a kedves Híveknek!

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ISTENTŐL MEGÁLDOTT SZÉP KARÁCSONYT ÉS KEGYELMEKBEN GAZDAG BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!

Tetőtéri esték

Január 18. 17.00

Kerékpárral a Szentföldön
(Három bencés szerzetes:
Ábel, Iván, Gellért)

Február 22. 17.00

Balázs Géza:

Mi a magyar a nyelvünkben?

Március 22. 17.00

Kovács István: Katyn

Április 26. 18.00

Keller Péter: Gárdonyi Géza

Május 10. 18.00

Tihany nagy szellemei

Június 7. 18.00

Korzenszky Richárd:

Mi a zene?

Hangversenyek:

December 26. 16.00

Karácsonyi
orgonakonzert

Áment Ferenc Lukács OSB

2013. Január 1. 16.00

Újévi orgonakonzert
Mali Katalin

Programok 2013.

I. negyedév

Ökumenikus imádság:

január 21. 17.00

(Bence Imre ev. esperes)

Nagyböjti lelki nap:

Február 23. 10.00-16.00

Szent Benedek Atyánk
tavaszi ünnepe:

Március 21. 17.00

A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja
A kiadásért
felelős:
Dr. Korzenszky
Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Bozóky Ágota
Csizmazia Zsolt
Cs.Török Hanna

Tihanyi
Bencés
Apátság

Keresztelések:

2012. nov. 17.	Panna Kitti	Czégai László és Farkas Szilvia gyermeke
2012. nov. 20.	Boglárka	Molnár Róbert és Kiss Helga gyermeke
2012. nov. 20.	Boglárka Erzsébet	Bercsik Zoltán és Szabó Krisztina gyermeke

Halottaink:

2012. dec. 7.	Liebhauser Éva	Szabó Kálmán felesége	élt: 74 évet
2012. dec 15.	Mohos Margit	Bakos Péter édesanyja	élt: 93 évet

„Mert született néktek ma a Megtartó...”

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

A négy hetes ádventi időszak, valamint annak csúcspontja: karácsony ünnepe, a találkozás és az újrakezdés lehetőségét kínálja valamennyiünknek. Ezt a lehetőséget foglalja össze az egyik régi karácsonyi ének

is: „Az örök világosság jön be ide, és új fényt ad a világnak. Világít az éjszaka közepén, és a világosság gyermekeivé tesz

bennünket.” Az ének szavai rámutatnak arra, hogy a karácsonyi fények ragyogása nemcsak esztétikai vagy hangulati szempontból szerezhetnek számunkra örömet, nemcsak azt jelzik, hogy ádvent végétől már hosszabbodnak a nappalok, tehát a fény előretör és legyőzi a sötétséget, hanem bizony megszólító üzenetté is kell válnia. Fel kell ismernünk, hogy kik is vagyunk valójában és mi a küldetésünk 2012-ben?! Mit üzen nekünk az Úr Isten a testtelétele ünnepével? A XX. század egyik nagy német teológusa így fogalmazta meg a lényegét: „Be kell látnunk, hogy tulajdonképpen létünk, saját magunk számára is elrejtett. Ezt akarja számunkra

közvetíteni a karácsonyi üzenet. Mi nem azok vagyunk, akiknek látszunk, vagy akiknek véljük magunkat. Mi azok vagyunk, akik Isten kegyelmének fényében látszunk.

Ez a mi tulajdonképpeni létezésünk értelme.” Úgy gondolom, hogy ez a hit ad új fényt a világnak, vagyis az ilyen hit, világot megváltoztató erővel bír. Milyen tökéletesen támasztja ezt alá az ismert idézet: „A fény harciosa hisz. Hisz a csodákban, és mert hisz bennük, meg is történnek. Biztos benne, hogy a gondolkodása megváltoztathatja életét, és mert biztos benne, meg is változik az élete. Olykor kiábrándul, olykor megsérül... De a harcoss tudja, hogy megéri hinni, mert minden vereségére két győzelem jut!” Karácsony valós üzenete csak akkor juthat el hozzánk és embertársainkhoz, ha megértjük, hogy a hit, a szeretetben és a cselekvésben válhat a leghatékonyabbá.

Ha a ragyogó fények, énekek és templomi alkalmak nemcsak egyszeri ünnepi hangulattal töltenek fel bennünket, hanem életet

megváltoztató Isten-élménnyel, akkor értettük meg karácsony lényegét. Gyönyörűen visszhangozza mindezt a 312. dicséretünk is: „Várj, ember szíve készen!

Mert jó a Hős az Úr, Ki üdvösséged leszen, Szent Győztes harcosul. Fényt, életet hozva jó, Megtört az ősi átok: Kit vágyakozva vártok, Betér hozzátok Ő.”

Azt kívánom, hogy ez a betérő isteni hatalom tegye jobba és értékesebbé valamennyiünk életét, szívünk hústábláiba vésve az angyali szöveget: „*Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában.*”

**Áldott adventi készülődést, kegyelemteljes karácsonyi ünnepszentelést és boldog új esztendőt kíván:
Császár Attila református lelkész**

**REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEINK
RENDJE:**

**Karácsony I. napján, 16 órakor!!!
Ünnepi Istentisztelet Úrvacsoraosztással**

**2013. január 1-én, 14 órakor
Újévi Istentisztelet**